

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl. broj: 13 Povrv-6712/2019-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Andrei Grahovac, u pravnoj stvari tužitelja J. d.o.o., T., OIB: ..., zastupanog po punomoćniku M. M., odvjetniku u V., protiv tuženog F. M. iz Z., OIB: ..., zastupanog po punomoćniku K. Č., odvjetnici u Z., radi isplate, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave 6. listopada 2021. u prisutnosti punomoćnika stranaka, uz javnu objavu 14. siječnja 2022.,

p r e s u d i o j e

I Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Vladimira Marčinka, Zagreb, Palmotićeveva 43a, poslovni broj Ovr-2981/2019 od 12. studenog 2019. kojim je naloženo tuženom F. M. iz Z., da isplati tužitelju J. d.o.o., T., iznos od 500,04 kuna (petstokunaičetirilipe) sa zakonskim zateznim kamata koje teku na iznos od:

- 101,70 kuna od 21. siječnja 2019.,
- 101,70 kuna od 16. ožujka 2019.,
- 101,70 kuna od 16. svibnja 2019.,
- 101,70 kuna od 16. srpnja 2019.,
- 93,24 kune od 16. rujna 2019.

do isplate po stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženom F. M. iz Z., da isplati tužitelju J. d.o.o., T., prouzročeni parnični trošak u iznosu od 843,50 kuna sa zakonskim zateznim kamata od 14. siječnja 2022. do isplate po stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, u roku od 15 dana.

III U preostalom dijelu, zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška u iznosu od 812,50 kuna, odbija se kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

1. Tužitelj je pred javnim bilježnikom Vladimirom Marčinkom, Zagreb, Palmotićeve 43a podnio ovršni prijedlog u kojem navodi da mu tuženik duguje iznos od 500,04 kune sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama temeljem izvotka iz ovjerovljenih poslovnih knjiga.

2. Stoga je javni bilježnik Vladimir Marčinko, Zagreb, Palmotićeve 43a donio rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-2981/2019 od 12. studenog 2019. kojim je tuženiku naložena isplata iznosa od 500,04 kune sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na iznos od:

- 101,70 kuna od 21. siječnja 2019.,
- 101,70 kuna od 16. ožujka 2019.,
- 101,70 kuna od 16. svibnja 2019.,
- 101,70 kuna od 16. srpnja 2019.,
- 93,24 kune od 16. rujna 2019.,

nastalog troška ovršnog postupka u iznosu od 306,00 kuna sa zateznim kamatama od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate te predvidivog troška ovršnog postupka u iznosu od 506,25 kuna.

3. Tuženik je predmetno rješenje o ovrsi pobijao prigovorom osporavajući osnovu i visinu potraživanja u cijelosti. Naveo je da je na sve račune navedene u rješenju o ovrsi u zakonskom roku podnio ovrhovoditelju pisane prigovore u kojima je osporio obračun usluge jer je protivan odredbama Zakona o održivom gospodarenju otpadom (čl. 33. st. 2., "Narodne novine" broj 94/2013.), Uredbi Vlade Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 50/2017) i obostrano potpisnoj izjavi - ugovoru o načinu korištenja javne usluge. Tuženik ističe da je prema čl. 30. st. 1. Zakona o održivom gospodarenju otpadom davatelj usluge dužan korisniku usluge obračunavati cijenu javne usluge razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, pri čemu je kriterij količine otpada masa predanog otpada ili volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika sukladno odluci iz čl. 30. st. 7 tog Zakona. Isti Zakon ne propisuje mogućnost naplate usluge koja stvarno nije izvršena niti mogućnost obračuna minimalne javne usluge. Nadalje, navodi da je prema Uredbi Vlade Republike Hrvatske o gospodarenju komunalnim otpadom nekretnina koja se trajno ne koristi ona nekretnina za koju je utvrđeno da se ne koristi na temelju očitovanja vlasnika nekretnine i kad je potrebno na temelju podataka očitavanja mjernih uređaja za potrošnju električne energije, ili plina ili pitke vode ili na drugi način, dok je u čl. 20. st. 4. Uredbe Vlade Republike Hrvatske o gospodarenju komunalnim otpadom propisano da obveza korisnika usluge ne nastaje za obračunsko mjesto na kojem se nekretnina trajno ne koristi. Navodi da ovrhovoditelj u navedenim periodima nije odvezao niti jedan kilogram ili litru otpada, osim u lipnju 2019. tri ture te u srpnju i kolovozu dvanaest tura. Navedena usluga plaćena je prema zakonskim odredbama i to količina predanog otpada x broj pražnjenja x jedinična cijena. Na sve prigovore ovrhovoditelj je odgovorio pisanim putem ističući kako je obračun izvršen u skladu sa svim zakonskim propisima. Slijedom navedenog traži od suda da rješenje o ovrsi stavi izvan snage, ukine provedene radnje i postupak nastavi kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Rješenjem ovoga suda br. Povrv-6712/19-2 od 7. siječnja 2020. stavljeno je izvan snage rješenje o ovrsi javnog bilježnika Vladimira Marčinka, Zagreb, Palmotićeve 43a, poslovni broj Ovr-2981/2019 od 12. studenog 2019. u dijelu kojim je određena ovrha te su ukinute provedene radnje i odlučeno je da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

5. U nastavku postupka tužitelj se protivio navodima iz prigovora navodeći da je u vrijeme nastanka obveze Općina T. na svom području osiguravala javnu uslugu prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na način da je sukladno čl. 28. i 29. Zakona o održivom gospodarenju otpadom ("Narodne novine" broj 94/13., 73/17., i 14/19.), u skladu sa čl. 1. Uredbe Vlade Republike Hrvatske o gospodarenju komunalnim otpadom ("Narodne novine" broj 50/17.) te čl. 2. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada ("Službeni glasnik Općine T." broj 1/18.), uslugu sakupljanja i odvoza komunalnog otpada prenijela na tužitelja. Tuženik je vlasnik nekretnine na području Općine T. i to nekretnine upisne u zk.ul. broj ... k.o. T. i time, u smislu odredbe čl. 30. st. 5. i 6. Zakona o održivom gospodarenju otpadom obveznik plaćanja usluge prikupljanja i odvoza komunalnog otpada. Protivi se navodima tuženika da u utuženom periodu nije koristio uslugu tužitelja. Tuženik je tu uslugu koristio i u razdoblju prije stupanja na snagu Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada, a uslugu je dužan plaćati ne samo temeljem činjenice što je vlasnik nekretnine na području na kojem tužitelj obavlja uslugu, već i temeljem čl. 64. st. 1. i 2. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada, odnosno ugovora o korištenju usluge kojeg je sklopio na neodređeno vrijeme. Također navodi da je cijena usluge formirana u skladu sa odredbama čl. 30. i 33. Zakona o održivom gospodarenju otpadom, čl. 20. st. 2. Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom te važećeg Cjenika javne usluge koja se sastoji od cijene minimalne javne usluge u iznosu od 45,00 kuna mjesečno uvećane za PDV i cijene javne usluge za količinu predanog miješanog komunalnog otpada uključujući troškove u smislu odredbe čl. 33. st. 4. Zakona o održivom gospodarenju otpadom i cijene ugovorne kazne. Temeljem čl. 30. st. 6. Zakona o održivom gospodarenju otpadom tuženik je kao korisnik usluge dužan snositi troškove gospodarenja komunalnim otpadom razmjerno količini otpada kojeg je predao davatelju usluge. Tužitelj obrazlaže u odnosu na utužene račune za studeni i prosinac 2018. te siječanj, veljaču, ožujak i travanj 2019., da isti sadrže samo obvezu plaćanja obvezne minimalne javne usluge, dok računi za svibanj, lipanj, srpanj i kolovoz 2019. pored cijene obvezne minimalne javne usluge sadrže i cijenu prema količini predanog miješanog komunalnog otpada, odnosno volumenu spremnika od 80 litara. S obzirom da tuženik nije platio naknadu za odvoz otpada po dospijeću predlaže sudu da platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi održi u cijelosti na snazi te obveže tuženika na naknadu parničnog troška u ukupnom iznosu od 1.656,00 kuna.

6. Tuženik tijekom postupka ističe kako ne spori aktivnu legitimaciju tužitelja niti je sporna njegova pasivna legitimacija u smislu činjenice da je vlasnik navedene nekretnine u k.o. T. Ostao je kod svih navoda iz prigovora dodajući da mu je tužitelj u periodu od siječnja 2014. do travnja 2018. ispostavljao račune i obračunavao naknadu prema površini nekretnine u m² i to u iznosu od 45,00 kuna mjesečno. Takav obračun protivan je odredbama Zakona o komunalnom otpadu ("Narodne novine" broj 94/2013) a što je utvrđeno i nepravomoćnom presudom ovoga suda broj Povrv-6750/16-12 od 18. siječnja 2019. Tuženik ponavlja da u navedenom periodu nije koristio uslugu tužitelja te kako Zakon o komunalnom otpadu ne predviđa obračun obvezne minimalne javne usluge. Navodi da je prema rješenju Ustavnog suda Republike Hrvatske od 29. siječnja 2020. pokrenut postupak za ocjenu suglasnosti s Ustavom i Zakonom Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom ("Narodne novine" broj 50/17), gdje se između ostalih spornih članaka razmatra i čl. 3. toč. 15 - obvezna minimalna javna usluga i čl. 4. st. 7. - odredbe o cijeni minimalne javne usluge. Osvrće se na činjenicu da je tužitelj kao dokaz da je izvršio uslugu u 2019. za period za koji su ispostavljeni utuženi računi dostavio presliku prolaska vozila kroz označeno područje. Tuženik smatra taj dokaz nesvršishodnim jer tužitelj njime nije dokazao kada je i koliko litara ili kilograma otpada odvezao od tuženika.

Prema čl. 33. st. 3. Zakona o održivom gospodarenju otpadom davatelj usluge dužan je voditi evidenciju o preuzetoj količini otpada od pojedinog korisnika usluge u obračunskom razdoblju prema kriteriju količine iz st. 2 tog članka. Tuženik navodi da računi koji su priloženi spisu a koji se odnose na uslugu za studeni i prosinac 2018. te siječanj do travanj 2019. ne sadrže specifikaciju jer otpada nije bilo, dok specifikaciju sadrže računi koji se odnose na uslugu za svibanj do kolovoz 2019. Tuženik smatra kako je to dokaz da tužitelj u periodu od studenog 2018. do svibnja 2019. nije odvezao niti jednu litru komunalnog otpada, dok je tuženik dio računa za lipanj, srpanj i kolovoz koji se odnosi na izvršenu uslugu obračunatu prema količini odvezenog otpada platio. Tuženik je istaknuo i prigovor zastare potraživanja. Stoga traži od suda da platni nalog sadržan u rješenju po ovrsi ukine te obveže tužitelja na naknadu parničnog troška u iznosu od 500,00 kuna.

7. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u izvod iz poslovnih knjiga od 25. listopada 2019. (list 4 spisa), u izvadak iz sudskog registra za tvrtku J. d.o.o., T., (list 5-6 spisa), u prigovore na račune i preslike računa (list 11-21 spisa), u izjavu o načinu korištenja javne usluge od 13. lipnja 2018. (list 22-23 spisa), u dopise od 7. lipnja 2018. (list 24-26 spisa), u Odluku o načinu pružanja javne usluge prikupljanja mješovitog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada (list 41-58 spisa), u Opće uvjete Ugovora o korištenju javne usluge prikupljanja mješovitog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada (list 59-61 spisa), u izvadak iz zemljišne knjige k.o. T., zk.ul. broj ... (list 62 spisa), u Cjenik javne usluge prikupljanja mješovitog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada za područje pružanja usluge Općina T., list 63-65 spisa), u preslike računa (list 66-71 spisa), u kartice kupaca (list 73-75 spisa), u satelitski prikaz prolaska vozila tužitelja kroz označeno područje te Cloud Nadzor vozila u periodu od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2019. (list 76 i 80 spisa), u preslike računa (list 138-144 spisa), te u sudski praksu priloženu u spisu.

8. Među strankama nije sporno da je sukladno Zakonu i Odluci o komunalnim djelatnostima Općine T. tužitelj ovlašten obavljati javnu uslugu prikupljanja i odvoza komunalnog otpada na području Općine T., da je tuženik nositelj prava vlasništva nekretnine na području Općine T. te da je tuženik kao takav obveznik plaćanja predmetne komunalne usluge.

9. Između stranaka je sporna pravilnost načina obračuna naknade za uslugu skupljanja i odvoza komunalnog otpada, odnosno da li tužitelj ima ovlasti obračunavati minimalnu javnu uslugu, pa time i visina potraživanja.

10. Uvidom u kartice kupaca - otvorene stavke i prijepise utuženih računa utvrđeno je da je tužitelj iste izdao tuženiku u utuženom razdoblju za studeni i prosinac 2018. u iznosu od 101,70 kuna, za siječanj i veljaču 2019. u iznosu od 101,70 kuna, za ožujak i travanj 2019. u iznosu od 101,70 kuna, a radi se o obračunatoj obveznoj minimalnoj javnoj usluzi u dvomjesečnim iznosima od po 45,00 kuna uvećanoj za PDV od 25%, dok se računi za svibanj i lipanj 2019. u iznosu od 117,97 kuna te srpanj i kolovoz 2019. u iznosu od 166,79 kuna odnose na obračunatu obveznu minimalnu javnu uslugu u dvomjesečnim iznosima od po 45,00 kuna te obračunatu količinu predanog miješanog komunalnog otpada (80l) uvećano za PDV od 25%. Nije sporno da je tuženik platio dio računa za svibanj i lipanj 2019. te za srpanj i kolovoz 2019. i to onaj dio koji se odnosi na obračun cijene prema količini predanog miješanog komunalnog otpada budući da u tom dijelu računi nisu predmetom ovoga spora, dok osporava pravo na naplatu obvezne minimalne javne usluge.

11. Zakonom o održivom gospodarenju otpadom ("Narodne novine" broj 94/13., 73/17., i 14/19 - dalje: ZOGO) kojim je u pravni poredak Republike Hrvatske prenesena, između ostalih i Direktiva 2008/98/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća o otpadu i ukidanju određenih direktiva (SL L 312, 22. 11. 2008.), u čl. 30. st. 1. propisuje da javna usluga prikupljanja miješanog komunalnog otpada i prikupljanja biorazgradivog komunalnog otpada podrazumijeva prikupljanje tog otpada na određenom području pružanja usluge

putem spremnika od pojedinih korisnika i prijevoz tog otpada do ovlaštene osobe za obradu tog otpada. Korisnik usluge iz stavka 1. ovoga članka na području pružanja javne usluge je vlasnik nekretnine, odnosno vlasnik posebnog dijela nekretnine i korisnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine kada je vlasnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine obvezu plaćanja ugovorom prenio na tog korisnika i o tome obavijestio davatelja usluge. Više korisnika mogu na zahtjev, sukladno međusobnom sporazumu, zajednički nastupati prema davatelju usluge (čl. 30. st. 5. ZOGO). U čl. 30. st. 6. ZOGO propisano je da je korisnik usluge dužan (1.) koristiti javne usluge iz stavka 1. ovoga članka na način sukladan tom Zakonu i propisnima donesenim na temelju tog Zakona, te općim aktima koje jedinica lokalne samouprave donese na temelju tog Zakona, (2.) predavati problematični otpad odvojeno od miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog otpada te (3.) snositi troškove gospodarenja komunalnim otpadom razmjerno količini otpada kojeg je predao davatelju usluge. Odluku o načinu pružanja javnih usluga iz stavka 1. ovoga članka donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave (čl. 30. st. 7. ZOGO).

12. Odbrom čl. 33. st. 1. ZOGO propisano je da je davatelj usluge dužan obračunati cijenu javne usluge iz članka 30. stavka 1. istog Zakona na način kojim se osigurava primjena načela »onečišćivač plaća«, ekonomski održivo poslovanje te sigurnost, redovitost i kvalitetu pružanja te usluge sukladno odredbama ZOGO, Uredbe Vlade Republike Hrvatske o načinu gospodarenja komunalnim otpadom i Odluke jedinice lokalne samouprave o načinu pružanja javne usluge gospodarenja komunalnim otpadom. Davatelj usluge dužan je korisniku usluge obračunavati cijenu javne usluge razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, koristeći kriterij obračuna količine otpada određen odlukom iz članka 30. stavka 7. ovoga Zakona, pri čemu obračun cijene javne usluge mora biti u skladu s uredbom iz članka 29. stavka 10. ovoga Zakona te je dužan voditi evidenciju o preuzetoj količini otpada od pojedinog korisnika usluge u obračunskom razdoblju prema kriteriju količine otpada iz stavka 2. ovoga članka. U stavku 4. je propisano da je davatelj usluge dužan u cijenu javne usluge iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona uključiti sljedeće troškove: troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada, troškove prijevoza otpada, troškove obrade otpada i druge troškove propisane uredbom Vlade Republike Hrvatske o načinu gospodarenja komunalnim otpadom. Visinu jedinične cijene za masu predanog otpada ili volumen spremnika otpada cjenikom određuje davatelj usluge, a cjenik je dužan objaviti na svojoj mrežnoj stranici (čl. 33. st. 5. ZOGO).

13. Uredbom o gospodarenju komunalnim otpadom ("Narodne novine" broj 50/17. i 84/19. – dalje: Uredba) propisan je, između ostalog, sadržaj odluke o načinu pružanja javne usluge, način gospodarenja komunalnim otpadom u vezi s javnom uslugom prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada. U čl. 3. st. 1. toč. 15. definiran je pojam obvezne minimalne javne usluge kao dio javne usluge koju je potrebno osigurati kako bi sustav sakupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu poštujući pritom obvezu o osiguranju primjene načela »onečišćivač plaća«, ekonomski održivo poslovanje te sigurnost, redovitost i kvalitetu pružanja javne usluge, a čl. 4. st. 1. toč. 7. propisano da Odluka mora sadržavati i odredbe o načinu izračuna i određivanju cijene, te iznos obvezne minimalne javne usluge za korisnike javne usluge. Pri tome valja reći da je odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske posl. br. U-II-2492/2017 i dr. od 23. ožujka 2021. odbijen (među ostalim) zahtjev za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom čl. 4. st. 1. toč. 7. Uredbe u dijelu: "odredbe o načinu izračuna i određivanju cijene te iznos obvezne minimalne javne usluge za korisnike javne usluge", a rješenjem obustavljen (među ostalim) postupak ocjene suglasnosti s Ustavom i zakonom odredba čl. 3. st. 1. toč. 15. Uredbe.

14. Odlukom o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada ("Službeni glasnik Općine T." broj 1/18. –

dalje: Odluka) koju je donijelo Općinsko vijeće Općine T. na temelju čl. 28. st. 1. toč. 1. ZOGO, čl. 4. Uredbe i čl. 32. Statuta Općine T. propisano je da je davatelj javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Općine T. trgovačko društvo J. d.o.o. dok je korisnik javne usluge vlasnik nekretnine, odnosno vlasnik posebnog dijela nekretnine i korisnik nekretnine kada je vlasnik obvezu plaćanja ugovorom prenio na njega i o tome obavijestio davatelja javne usluge (čl. 2. i 3. Odluke). U čl. 4. je propisano da je kriterij za obračun pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i prikupljanja biorazgradivog komunalnog otpada volumen spremnika za miješani komunalni otpad kod korisnika javne usluge i broj pražnjenja spremnika za miješani komunalni otpad, a standardna veličina spremnika je volumena 80,120,240 i 1100 litara. Odlukom je propisana učestalost odvoza otpada dok je obračunsko razdoblje mjesec dana (čl. 8., 9. i 10. Odluke). Čl. 41. Odluke propisano je da strukturu cijene javne usluge čini (1.) cijena javna usluge za količinu predanog miješanog komunalnog otpada, (2.) cijena obvezne minimalne javne usluge i (3.) cijena ugovorne kazne. Korisnik javne usluge dužan je platiti davatelju javne usluge iznos cijene javne usluge za obračunsko mjesto i obračunsko razdoblje, osim ako je riječ o obračunskom mjestu na kojem se nekretnina trajno ne koristi, a korisnik javne usluge može podnijeti davatelju usluge zahtjev za oslobađanje plaćanja obveze u slučaju nekorištenja nekretnine ako se ista ne koristi minimalno godinu dana i ukoliko na adresi obračunskog mjesta nema prijavljenog prebivališta ili trajnog boravišta, a davatelj usluge će na temelju zahtjeva izdati korisniku javne usluge pisano odobrenje oslobađanju obveze plaćanja (čl. 43. st. 1. i 44. st. 1. Odluke). U čl. 43. st. 2. Odluke propisano je da cijenu javne usluge korisnici plaćaju na temelju mjesečnih računa koje im davatelj usluge ispostavlja svakih 2 mjeseca kada i nastaje obveza plaćanja.

15. U čl. 47. Odluke propisano je da davatelj javne usluge korisniku javne usluge obračunava cijenu za količinu predanog miješanog komunalnog otpada razmjerno količini otpada u obračunskom razdoblju, pri čemu su kriteriji količine otpada u obračunskom razdoblju volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika.

16. Čl. 51. Odluke propisano je da je obvezna minimalna javna usluga dio javne usluge koju je potrebno osigurati kako bi sustav sakupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu poštujući pri tome obvezu o osiguranju primjene načela "onečišćivač plaća" ekonomski održivo poslovanje te sigurnost, redovitost i kvalitetu pružanja usluge, dok je u čl. 52. definirano da obvezna minimalna javna usluga obuhvaća troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada, troškove prijevoza otpada, troškove obrade reciklabilnog otpada (sortirnica), troškove rada reciklažnog i mobilnog dvorišta, prijevoza i obrade krupnog (glomaznog) otpada koji se prikuplja u okviru javne usluge, troškove osoblja i sve druge troškove osim direktnih troškova zbrinjavanja (deponiranja) miješanog komunalnog otpada. Cijena obvezne minimalne javne usluge određuje se Cjenikom a definira se prema pojedinim kategorijama korisnika (čl. 53. Odluke).

17. Iz navedenog proizlazi da Cjenik davatelja usluge mora biti u skladu s uredbom iz čl. 29. st. 10. ZOGO-a, kojom Vlada Republike Hrvatske propisuje način gospodarenja komunalnim otpadom u vezi obveza propisanih u čl. 28. i čl. 29. istog Zakona, granične količine miješanog komunalnog otpada za određena razdoblja i način obračuna poticajne naknade za smanjenje količine miješanog komunalnog otpada, kao i s odlukom iz čl. 30. st. 7. tog Zakona koju donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave o načinu pružanja javnih usluga iz st. 1. iste odredbe koja sadrži elemente propisane u toč. 1.-7. iste odredbe.

18. Uvidom u Cjenik javne usluge prikupljanja miješanog otpada i prikupljanja biorazgradivog komunalnog otpada za područje pružanja usluge Općina T. (dalje: Cjenik) utvrđena je cijena pražnjenja spremnika zapremnine 80l od 4,80 kuna po spremniku te cijena obvezne minimalne javne usluge za kategoriju kućanstva od 45,00 kuna mjesečno.

19. Kao što je prethodno već konstatirano, među strankama nije sporno da je tuženik korisnik pružanja javne usluge prikupljanja mješovitog komunalnog i biorazgradivog komunalnog otpada na području Općine T. Tuženik se pozvao na odredbu čl. 20. st. 4. Uredbe prema kojem obveza korisnika usluge na plaćanje javne usluge davatelju te usluge ne nastaje za obračunsko mjesto na kojem se nekretnina trajno ne koristi, međutim tuženik nije dokazao, pa čak niti ne tvrdi, da je podnio davatelju javne usluge zahtjev za oslobađanje od plaćanje obveze zbog nekorištenja nekretnine ako se ista ne koristi minimalno godinu dana i ako na adresi obračunskog mjesta nema prijavljenog prebivališta ili trajnog boravišta niti da mu je davatelj javne usluge izdao pisano odobrenje o oslobađanju obveze plaćanja u smislu odredbe čl. 44. st. 1. Odluke. Stoga je isti u obvezi plaćanja javne usluge odvoza miješanog komunalnog i biorazgradivog komunalnog otpada temeljem ispostavljenih računa u smislu odredbe čl. 43. st. 2. Odluke.

20. Uvidom u ispostavljene račune za svibanj i lipanj 2019. te srpanj i kolovoz 2019. utvrđeno je da je tuženiku obračunata, uz minimalnu javnu uslugu, i naknada prema količini predanog miješanog komunalnog otpada u obračunskom razdoblju za spremnik zapremnine 80l i broju pražnjenja spremnika, dakle da mu je naknada obračunata u smislu čl. 4. i čl. 47. st. 1. Odluke, u kojem dijelu računi nisu sporni jer je tuženik tu naknadu platio. Sporna je okolnost ima li tužitelj pravo obračunati i naplatiti tuženiku naknadu obvezne minimalne usluge u iznosu od 45,00 kuna mjesečno, koje je naknada obračunata u svim spornim utuženim računima.

21. Cijena obvezne minimalne javne usluge sastavni je dio cijene javne usluge propisane čl. 41. Odluke koju je potrebno osigurati kako bi sustav sakupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu poštujući pri tome obvezu o osiguranju primjene načela "onečišćivač plaća", ekonomski održivo poslovanje te sigurnost, redovitost i kvalitetu pružanja javne usluge, a koja obuhvaća sve troškove navedene u čl. 52. Odluke.

22. Ove odredbe Odluke u skladu su sa čl. 4. st. 1. toč. 7. Uredbe i čl. 33. st. 1. i 4. ZOGO u koji je implementirana i Direktiva 2008/98/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća o otpadu i ukidanju određenih direktiva (SL L 312, 22. 11. 2008.).

23. Za napomenuti je da je Općinski sud u Velikoj Gorici je podnio zahtjev za prethodnu odluku te je Sud Europske unije donio presudu C-335/16 od 30. ožujka 2017. (predmet VG Čistoća d.o.o. protiv Đ. V. i Lj. V.) u kojoj je iznio stav da nacionalni propis Republike Hrvatske nije protivan pravu Unije "kada u svrhu financiranja usluge gospodarenja komunalnim otpadom i njegova zbrinjavanja predviđa cijenu koja se izračunava na temelju procjene volumena otpada što su ga proizveli korisnici te usluge, a ne na temelju količine otpada koji je stvarno proizveden i predan radi skupljanja, kao i dodatnu naknadu koju korisnici plaćaju u svojstvu posjednika otpada, a čiji je prihod namijenjen financiranju potrebnih kapitalnih ulaganja u obradu otpada, uključujući njegovo recikliranje.

24. Ta dodatna naknada, odnosno obvezna minimalna javna uslugu tuženiku je ispravno obračunata u skladu s važećim Cjenikom za kategoriju kućanstva od 45,00 kuna mjesečno. Stoga je tuženik u obvezi plaćanja te usluge.

25. Prigovor zastare nije osnovan. Kako je najstarije utuženo potraživanje dospjelo 20. siječnja 2019., a prijedlog za ovrhu je podnesen 12. studenog 2019., vidljivo je da je podnesen prije isteka roka od godinu dana koji je propisan za zastaru tražbina naknade za usluge održavanja čistoće obavljene za potrebe domaćinstva (čl. 232. st. 1. toč. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08 i 78/15. – dalje: ZOO).

26. Slijedom izloženog, temeljem odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Vladimira Marčinka, Zagreb, Palmotićeve 43a, poslovni broj Ovr-2981/2019 od 12. studenog 2019. u cijelosti je održan na snazi.

27. Odluka o kamatama temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a.

28. Visina stope zateznih kamata temelji se na članku 29. stavak 2. i 8. ZOO-a u svezi s uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od

godine dana ne financijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu koju utvrđuje Hrvatska narodna banka za svako polugodište za tri postotna poena, budući da se ne radi o plaćanju iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovaca i osobe javnog prava već o stopi zateznih kamata iz ostalih odnosa.

29. Platni nalog je samo onaj dio rješenja o ovrsi kojim se prihvaća zahtjev tužitelja da se naloži tuženiku plaćanje dospjele tražbine te se jedino u tom dijelu platni nalog pobija prigovorom, a ako se odbija jedino u pogledu odluke o troškovima, ta se odluka može pobijati samo žalbom protiv rješenja. Stoga se o troškovima postupka i to onog dijela koji se tiče izdavanja platnog naloga u sklopu rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kao i onog u parnici odlučuje u presudi kojom se postupak završava.

19. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. u svezi sa čl. 158. st. 1. Zakona o parničnom postupku. Sud je priznao tužitelju pravo na trošak zastupanja po kvalificiranom punomoćniku u visini jednokratne nagrade od 500,00 kuna temeljem Tbr. 7.8. OT uvećan za PDV od 25%, trošak javnobilježničke nagrade u iznosu od 60,00 kuna i javnobilježničke troškove dostave u iznosu od 34,80 kuna uvećane za PDV od 25% te trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 100,00 kuna ili ukupno 843,50 kuna.

20. Sud nije priznao tužitelju pravo na trošak za sastav prijedloga za ovrhu u iznosu od 150,00 kuna niti trošak pristupa na ročište za objavu i uručenje presude u iznosu od 500,00 kuna uvećan za PDV od 25% budući da tužitelj u smislu Tbr. 7.8 OT u postupku u kojem je vrijednost predmeta spora manja od 1.000,00 kuna ima pravo na jednokratnu nagradu za cijeli prvostupanjski postupak u visini od 500 bodova koja mu je i dosuđena, a povrh toga, trošak pristupa na ročište za objavu i uručenje presude nije niti nužan za vođenje ovoga spora (čl. 155 ZPP-a).

U Zagrebu, 14. siječnja 2022.

Sudac:
Andrea Grahovac

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe u roku od 15 dana po primitku pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda u 4 primjerka pismeno županijskom sudu. Presuda u sporu male vrijednosti se može pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. st. 2. Zakona o parničnom postupku, osim zbog povrede iz čl. 354. stavka 2. točke 3. Zakona o parničnom postupku. U postupku u sporovima male vrijednosti žalba protiv presude ne odgađa ovrhu.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika